

Hij voert mij naar wateren,
waar ik kan rusten.

„Kennst du das Land, wo die Zitronen blühn
im dunklen Laub die Goldorangen glühn
Ein sanfter Wind vom blauen Himmel weht
Die Myrte still und hoch der Lorbeer steht,
Kennst du es wohl ?

Dahin, dahin,
Geht unser Weg, o Vater lass uns ziehn''

(J. W. von Goethe)

GERTIE WERDENS

Geboren te Sittard 25 februari 1958,
overleden te Sittard 4 mei 1978
(Hemelvaartsdag),

neergelegd in de aarde vanuit de kerk van
Christus' Hemelvaart te Vrangendael-Sittard
9 mei 1978.

In de bloei van haar jeugd is ze
gebroken als een bloem.
Een kort, intens leven, vol toekomst en
perspectief.
Een snelle afbraak die niemand verwachtte.
Haar vertrek treft ons pijnlijk.
Ondanks angst en dreiging, heeft ze
tot het laatst thuis en bij haar vriend
bescherming en rust gevonden.
Gertie was beminnelijk en dankbaar
voor alle attenties die vrienden
haar bewezen.
Voor haar ouders en Nanja betekende
ze alles.
Haar liefde voor hen drukte ze tot het
laatst op onbevangen wijze uit.

Haar laatste reis heeft ze gemaakt
samen met haar vriend Johan,
naar de stad van de glimlach Sorrento.
Daar heeft ze het leven in bloei
zien staan.
Een laatste droom, paradijselijk,
is in vervulling gegaan.

„Draag mij als een zegel op uw hart,
als een zegel aan uw arm
want sterk als de dood is de liefde''.

(Hooglied 8,6)

Dank voor alle medeleven
Dank voor elk gebed
Dank voor elke vorm van troost.

De zeswékendienst als herdenking
van haar heengaan zal plaats vinden
in de kerk van Christus' Hemelvaart
op zondag 18 juni 1978 om
10.00 uur.